

לזכרו של קינו בנימין ז"ל

קינו

בנימין

ז"ל

אלא סיכוי

ביום שבו הוכרעה הסערה ברמתהגולן, חצה מטוס קל של חיל האוויר את תל אביב, לתצפית על הכוחות הסוריים. מיל ספרלה השיג אותו. ארבעה אנשיצוות צעירים נהרגו בו במקום. בהתמודדות עם הטיל היה ברור מראש מי ינצח. צה"ל לא מאשר יותר טיסות כאלה

■ אריאלה רינגל-הופמן

כיום שישי, ש"ב יום הכיפורים, חוזר יעקב בן צור, אשתו אסתי וחג חמיים מבית-הבטח ב"ר סיס חילהאוויר במרכז הארץ, מיט את הנשים החילרים, ומג שחית עריין סוד, כבר היה ידוע בחילהאוויר. רק שאיש עוד לא ידע כמה נודתה תודה המלחמה, ועד כמה רחוקה ממלחמת ששת חמיים.

ב"ר 04.00 לפנות בוקר שכן רמק על החלון. צילצלו מהטייסת שלך, אמר לכיזור, ביקשו שתבוא ביזור נסע ואסתי הלכה לכית של הודים של.

ביזור נולד בגרמניה, ב"ר 1947. כשהיה בן שני חיים המשתנה שלו הגיעה לישראל, וחייסבה בלוד. כשהיה בן 13, אביו נספר ואיש גידלה אשת ואת אחיו ובכור אביו. תיכון המלחלוד, תנועת נטר, ילד טוב מבית טוב. קודם סיס, צבא קבע שדהוד.

ביום רביעי בש"ב, ארבעה ימים אחרי החלח המלחמה, הגיע יעקב ביזור הביתה. כו עם סגוד פיזר, נכנס כמו רוח סערה, אמר שהוא רוצה להתרווח, להחליף בגדים, ושמיד אצד כך הוא חוזר לבסיס, ורק שני פרבלי טיסה מלוחלכים לכביסה, לקת בגדים נקיים, כמעט ולא דיבר.

מכתבה שפורסמה על סמאל ב'ניחין' ז"ל

קודם שאלך, עזר לזנע ליד וזלת בפנים חזר.
 חזת אין לך מושג, אמר לאסתי, אשתו, מה שער
 זה שם. התכירה נשתתים.

אחרי שיצא ראתה ששכה את הפלייטרדאקט
 שלו.

מכיוון ששכה את המעיל, ומכיוון שכאנתו יזם
 מלאה שכה לנישואיהם, ומכיוון שהביקור היה
 פתאומי כל כך וקצר כל כך, החליטה שתיסע
 אליו לשרהדוב. הלכה לגיט שלה, ביקשה ממנו
 שיכא איתת, וגמעת.

הכבישים היו חשוכים לגמרי, ופגטי המכוניות
 שנצבעו כחול הטילו מעט אור. מי שלא מוכחז
 לא נוסע. את כביש גוה תצו משאיות כבדות,
 שהעלו ציוד צבאי לרמת הגולן, או הורידו לסי-
 נ'.

כשרהדוב מצאה את בעלה במערון התייסת.
 והלונות היו פתוחים, האולם - מואר. שרה ותי
 עופה היה שקט מאוד וריק, מי שהיה נבסית כא
 למערון לראת מלהיזית, לשמוע מה ודע. ב'.

אז היה מתת. משהו שבין יאיש עשוק ותודמה
 היה שמך על פניו. במלחמה הזו, אמר לה, אני
 רוצה לעשות מה שלא עשיתי במלחמת ששת
 הימים - להילחם ממש.

ישבה איתו במערון, ולא ידעה פתאום אם
 בא צריכה לוויסאר או ללסת, בכבוד, לא אמר
 דבר. ישבה ער ודק, האפחה שהיא חרדת וברי
 תת שיתקשר אליה בדרך הביטח, חשבה שאלו
 חושט צריכה לוויסאר, שאלו היא צריכה לחוד
 אליה, שבעצם, לפחות שלא אמר, אולי היה פני
 דף שתרזה איתו. ותלכטה ותלכטה, ער שרגרי
 עה לבית הוריה. קודם שנישאתה, אבא שלה אמר
 לה, במי אחרי החלטה שהתבשלה וריכה ימים
 בבטן, את יודעת שאת מתחננת עם סיף. אחתי
 אמרה, שהיא מתחננת עם סיף בתייסת שלה.

באתו ללילה, חגרה משרהדוב, הלכה לישון.
 אם עמד אסון כפתת, לא ניזען סיפן, לא בא את
 לתהוד שמחזר באיש שלה.

■ ■ ■

דורניד 27, מטוס סיור קל, תוצרת גרמנית
 גרמנועלי, ארבעה מושבים, חלונות ענקיים.
 מהירות מקסימלית - 180 קילומטר בשעה
 לכיצור, שאמור להטיס אותו, אמרים שיסע לר-
 מתדוד, שיאסוף קבץ תצפית קרמי של התותח
 נים ושני סיירי אוויר, משימת סיור זימיופית.
 אד כד, כשכבר יהיה באוויר, יזעוד המטוס והר-
 עיד אל תוך האש. יגיע לסק הנוזית, יבקש ויקבל
 אישור להמשיך פנימה, יאבד את הסיכוי לצאת
 משם. מטוס קל, איטי, חשוף, מול טיל שנע במ-
 הירות 2.5 מאד.

סיסתו הטראגית של הדורניד 27 תוכה, יש
 להצית, לפורוח אחרות כספרי ההיסטוריה הנב-
 אית של ישראל. הסיסה הזאת חתמה פרק מסוי-
 ים מאוד בתולדות צה"ל. היא היתה האחרונה
 מסוגה. מאז לא שלח עוד צה"ל מטוסי תצפית
 מאויישים מעל שטחים מוגני טילים.

מלחמת יום הכיפורים הבהירה, כמו כל מלח-
 מה שאמצעים צבאיים, מקובלים ככל שיהיו,
 יכול שיתגלו כידלילה כחסרי תועלת בשדה
 הקרב, וייעלמו. מטוסי הסיור הקלים של צה"ל,
 שפעם, במלחמת השחרור, אפילו שימשו כמסר
 צינים מאולתרים, שוב לא היו ראויים אפילו
 ללוק את שוליו של שטח האש. יעקב כיצור
 הנאשי הנצח של הדורניד 27 שילמו כדמם את
 מדידת הצורא של מלחמה משתכללת השאלה,
 מי - א, אם בכלל - היה צריך לצפות את מה
 שעלול לקרות, ולמנוע מראש את שיגורם למ-
 שימה חסרת סיכוי - נותרת ללא מענה.

■ ■ ■

ביזם שישי, ערב יום הכיפורים, צילצל שלום
 יודסביץ הביתה. באוויר, אמר היזם אביו, כבר
 עמד ריח של מלחמה מתקרבת, הנגי הייתי מוד-

אנן שלום יודקנין אמר שאין סיבת אבא, אמר לו, אם אתה היית יושב כאן ורואה מה שאני רואה ויודע מה שאני יודע, לא היית רואה אצד כך אמר, שהוא מתכנן להגיע לטובות, ושאבא שלו לא יתחיל לבנות את המכה בלעזיז, איחל שנה טובה האמר שיתקשר אצרי התנ.

את שירת המלפון עשה מרמת־דוד, ישב שם במסגרת תורנות קבועה של קת"צים - קציני תצפית אוויריים שהיל התותננים הוציא לטר סות, הגירסה המעטמת של הקת"ק - קצין תצפית קרטי.

ישבו שם כך וכך קת"צים, שהיו מתחלפים ביניהם, ויוצאים, לפני המלחמה, לסיורים יומי ים, חמש ושש שעות, למעמים יזתי, באוויר. קר אר לזה לנהן את השמיים. היו אמרים לנהן את התקלת, לנהן את הבינת, לנהן את רמת הגר לן. לומרים לקשר בין הגוף לביטוי הגראפי שלו על המפתח. בימים מתחזים, היו משאירים תצפית

כזו גם למשך הלילה. הסייסים היו מתחלפים מרן במת שעות, הקת"צים התנ בשארים באוויר, נאבקים בתרדמה הנפלת עליהם במטוס הקל המפסל אותם. על יודקנין אמרו שהיה מקצר עו.

ציום המישי, 11 באוקטובר 1973, העיד אותו פארל מנשה לויתן, קצין תותננים שישב חלק מחומן ברמת־דוד. השעה היתה 05.15. לויתן אמר שהוא יזבא לתצפית, ביקש מיוזקנין לזרז את פוכן ליציאה אצריזו. תברוק, אמר לו, את המפתח את המסקמת, שלא ודעה תקינה, ביקש שיחליף יודקנין אמר שיטפל בפרטים.

בשעות המכה המוקדמות של אותו יום, מבי קש ביצור, שייס זוזניז ז', מפקדהתיסה בשד הודחב, רשות להתיישר על קצה המסלול. המפקח באשר. הסייס מבקש רשות להצריג, והמטוס אר סף מהירות ומרים את האף. קרוב לטוף קודם טים, כשתוד יעקב ביצור מטיסה הסלול השניה

מכתבה שפורסמה על סמולא בתיאון ז"ל

כות את השדה לנסדחת מעבר אסטריגית בימים שאחרי המלחמה יתייסק הסיפורים בספר האופר ריה שקימה לת.

ביצוד, מסיכות כאלו או אחרות, שלא רבה לשרת שם מבא את עצמו ערב המלחמה באותו מקום.

■ ■ ■

הזורניר ז' אמר להגיע תוך פחות מנצח שש. לדברי ~~המחבר~~ המישהן מקבל הטייס ריחה אחרון על תנאי מה האחר, כיוון היות כנצ. מסוים, אומרים לו בשדהחוב, תעבור למינרל המישהן הבא.

מסלול הטיסה עובר, פחות או יותר, מעל הכי ביש הישן לחיפה, פונה צפון-מזרח כמסוד חר- זה. משעה כמו 10 אלפים רגל גובה.

סמוך לשעה 08.00, נחת ביצוד ברימת-חוד. יודשכיז, אגסי ומסואל ישבו בעד האוכל, שח

כמונה, התרסק המטוס על המסלול. תקלה סכ- נית. זגב המטוס גרלק וניצוד נפצע קשה. שכב כמה חודשים בבית החולים בבאר-שבע, וכשהוד לים התעקש לסיים את הקורס. טיים והוצב כטי ייסת קלה - טייסת קישוד וטיוד. כמה שנים אחר כך נמתה אפשרות לעבוד לטייסת תובלה, וניצוד, או כבר נשוי לאסתי, עבר לגוד בבסיס חיל האוויר, במרכז הארץ.

ערב המלחמה, קודם שהאפשרות שתפרוץ ער לה על הפרק, התמנה ביצוד למגן מפסי טייסת בשדהחוב. מה שהתחיל כהצעה, הפך להוראה, למרות היות.

שדהחוב, ראשית שנת השכעים, משעה כמו תחנת מוניות אווירית. בסוף השבוע מנקו את בכירי החיל למרכז הארץ, בתחילת השבוע מפא אותם חזרה. טייסים וחתיקים, חלקם פגסיוורים של צה"ל, באים לעשות הקמות, מביאים את הנכרים. המסיכות הידועות של חיל האוויר הופי

מכתבה שפורסמה על סמאל בנימין ז"ל

ראקית והולכת ומתקרבת, נמלה והחלטה על
התבקעה ברמת הגולן. ל-11 באוקטובר תוכנן
ערב הביצה שני ברמת ערב והכרעה לחזק את
התותגים לפסק היפוי ארשילרי יעיל, הם לא
מסוגלים לחזים את חיל המעוז להדים מסוס
סיוד לאזור.

הצלחה בקרב זה, חיתה אמורה לסיים למעשה
את המערכה בצפון, לאפשר ריכוז כוחות בדרום.
רזו לחזק, ריין היסם, נלחה מאול הכריעה כער.
ברמת הגולן, אמר רזו, ברזון המבצעי שנערך
אותו לילה, היה ער היזם, רק ערב מסריע אוד,
כשנהל הצליח לבלום את המורים ולהרוק או
הם חזרה לק המגל.

ברקע גם עומדת תביעה ברוזנייב להביא לר
פסקת-אש מיידית. בישראל פחדים מפני
קראש, שתקפיא את המצב כשסדרום ה
עריץ מעברה המאוז של התעלה, וכרמת ה
הסגה רק חזרה למצב של ערב המלחמה.

קמה מישהו צילצל מהשרה, ריכו עם יודסקיץ.
הם השאירו את הכסות על השולחן, נבנו למי
כונית של סמאל ונסעו למסלול. ביצוד ישב
בתוך המסוס. השלושה נקשרו למצגות, סידרו
את הציוד בין הרגליים. בני סמאל ישב ליד
ביצוד, אגסי ויודסקיץ ישבו מאחור.

בבסיס ריכוז על יום מתח במיוחד, לחזק במ
יחד. סגראלוף יאזי קרו, קבץ תצפית אזורי
עם ניסיון של שנים, יד מסוס שנות כמות
רנע, ורץ לדורניד. תשימו לב, אמר, השטה
מכסה בטילים.

כ-16.00 בבוקר, בשעה שבת ששה מסוס הסי
ור וקטן את הדרך לגביה מגיעות ציודות רב
שונות על אחת מהטיבות והיחידות העידאקית
העשה את ורכה לק וחזית. והפיכה, שזוהן
המקט, כבי עביו את ומסק.
ערב קודם, בין השאר גם בלחץ וחזיונה העי

ברחוק, הודו עזית, מפעיל לחץ בלתי מוסכ על חילתאוויר, לאשר הצבת מטוס סיוז לשסת. מצב הערפון נפל, תל פארס נפל, התילים אביי טל וכנסל תחת הפגזה קשה, התותעים, אומר כי חוד, עיזרים לגמרי.

טרען, הוא צועק לתוך מכשיר הקשר, אנתנו יורים לחינם. יורים לחינם תחת מצוקת תחמושת והחלפת ותחמוזה פגזים 175 מ"מ נגמרים, פגזי תאודה - 155 מ"מ נגמרו. מפרעומי קדנה, נש אר מעט מאר.

הוד מנסה לסייע קודם שיצא מטוס הרוחני לדרך, מנסה חילתאוויר להפעיל מטוסי-סרב על תקן מטוס סיוז. מעלים סקייהוק דו-מושבי, שמנסה ללא הצלחה. הוא סס מהר מדי, גבוה מדי. טייסים שיצאים למשימות תקיפה מתבקשים לנסות ולאתר מטוחות, לטוח אחודה. הטיסוי נכשל. מטוסי הקרב אינם מצליחים לשהות די זמן בשסת, הם גם נדרשים למשימות אחרות. ח"ד ושדיון לחוצים על התותעים לשמר את

בריון המבצעי נמנע תיכונן יום המחת: האו רה של ון לני נשלחה להבקיע את ציד קנייט והדמסק, האגדה של רשל נשלחה, כציד צמר ג'י יחור, לעבר מודעת בית-גאן. ברוח הרמה, בכיוון רווסיקאוח לעבר שיח'מסכין בקירכת הגבול הודני - האגדה של מוסה פלד. שריון, גלני, צנענים, חיפוי ארטילרי מלמטה, חילתאוויר מלמעלה.

כסוף אחו יום ירוח שר הביטחון לכתבי החץ, כי צהל נמצא בדרך לדמסק.

■ ■ ■

בהר כבען, בבית נופש של המשטרה שהפך למיפקדת פיקוד הצפת, יושב מפקד התותעים פיקודי, סגן אלוף אמרם בר חוד מי שהיה במאר חר יחור עזין תותעים ראשי. במיפקדת שליטה קרמית של חילתאוויר יושב רב סרן טרען עזיר ה, עזין אג"ם של התותעים, מקיים קשר ישיר עם מטי חוד, או מפקד מרכז השליטה של חילי האוויר בפיקוד הצפת, וכר חוד.

מכתבה שפורסמה על סמאל בנימין ז"ל

הסוד הארטיסטי, התחננים לחצים על חליה אוויר. ברדוד, רוד עזין, חור ואמר שכלי תצפית אחידית הם מודעים את התחמשת ללא תועלת. חילהאודי מאשר העלאת מטוס לאד י.

בשלב ראשון, מקבל הודוניד רשות להמריא, מקבל הודאה להיכנס להמתנה מעל הכנרת. תני סה, אמרים ליודקנין, לוחת מה שאתה יכול משם. יודקנין מוחח שאיט רואה רבי. מאוד יחור ביצור מקבל אישוד לנהן את הודת. במר צב הפיקוד של חילהאודי מקיימים קשר רצוף עם הטיים, עם הקת"צ. יודקנין טוען שהוא עדיין לא מצליח לזהות פרטים, שהרבה כולה תחת ענני אבק ועשן, שהוא לא יכול לנצח כך את המשימה. ביצור מבקש רשות להתקדם. בה פיקוד מאשרים להם להתקדם עד נאמת, קצה סוח טילק, תגב.

יודקנין אמר שהוא מנסה לתמוס עמדה סוד

בה, כרי שיזבל לטוח את הארטיסטיה, חור האר מר שוחא מתקשה. ביצור שואל אם הוא יכול להתקדם הפיקוד מאשר. הבקר מנחה את הטיים, ואמר מה שביצור כבר יודע, שהאחר מלא סר לים. ביצור מסמס מעל תל אביביל.

ביצור מסמס, עזין שישב בפיקוד שומע את הטיים, שומע את יודקנין, שומע את התערהה שיש טילים באוויר, מודיעים לביצור לברות. חורים על הקריאה. מופשים אותו ברשת, הקשר. רמפת אלחוט.

15 שנה אחרי, יאמר גרען עזין, שהוא לא זוכר מה נאמר שם ברוק. מה יודקנין אמר, מה ביצור אמר, הוא זוכר את היממה הצוראית. את הקריאות והנאשוח לטיים שיענה. את השקט סר רע לב

■ ■ ■

מעל תל אביביל, חוקי המסוס טיל. סטורלה סודי. הטיל מתביית על המסוס, מרסק אותו וסר

נראו ארכיון מנזרים אלא רק אחד. אור כך
 תבנית של המ"ס הודיעה שלא ארכיון מנזרים
 ולא אור שם היתה ספריית עסק של פנו ג"פ.

■ ■ ■

באותו יום, אור הודיעה הגיעה הודעה למי
 שפנתה בשלב הראשון אמוץ שהארכיון נעדרים
 אור כך אמוץ שלדנו. יעקב ביבז'היים, שלום
 אישכתיב קצין תבנית אור של הודעות
 מסאד ואלו המסמכים אשר נבדלו מסמכים
 הרבה זמן אור שדילו להיות נעדרים, המ"ס
 כי אשט של ביטוי, הודיעה של קדסכין חמי
 שפנתה של המ"ס לחשוב שאור ככל האור
 קרנת שעת, שהבן, תבעל, האב, וחורה. זכבל
 פעם מורים, והבנה.

באפריל 1946, קיבלו המסמכים את אור המ"ס
 מה, גסלו שיכונים, היה כהוב על התעודה אשר
 ליה הוצגרה הסיכה, בעל זמנך לפיגבלוח
 שהחלטו בסקדוח.

טיל את שרדי המלכת הקדעה אל גרחת עיר
 הרפאים קניסרת, בשוליים הממוקשים של
 העיר.

את המסמך המתפוצץ רואים מאת תילי
 זהל, בעיצומם של קרבת הבקעת שידונאים,
 תחתונים, אנשי חיר. בנייהם כאלה שעבדו את
 מלחמת ההתשה בתעלה, חסרים משם את זמנם
 המסומים הקלים. את הרעש המתקרב ושדה של
 סקדוח ירד בקשר שכך אורו.

בצד הנמט, שלוש שנים אור התעשה, והי"ם
 זום המתאומי תחת אש הסילים הכבדה, נשטק
 כמו ליודי למחזה סריאליסטי: מסום קטן שהוצגה
 את התל בטיסה נמוכה, איטיות, מסרו במעט
 ניחת ופי שעמד למטה גם חמי, כמו כאב פתי
 אומי בזה, את התעשה הקשה של חסר-אגונים.
 אור כך היתה חרשת קטנה של שמרנות אפי
 זו שפוצצו אור גרחת, שראה את המסמך מטרסק
 וארכיון מנזרים נפתחים. אור כך אמוץ שלא

כך כתוב מעל ומעבר לשיגבלות שהכתבו
 בפקודות אמרו להם שינו לעבוד את חל אפי'
 של, תעשה, אפיו לטיים, מוסיאם. קשיבה
 למעלה קשיבה למעלה, תצטית, וצליחת אבל
 הטיל הקדים אותם, עשה את התנועה צרנה ומ'
 צרנה מור נהם. מטוס קל באזור מוכה טילים,
 כיום שבו חכמה המערכה ברמת הגולן.

■ ■ ■

אחרי המסכת האש נטעו אמתי ואכזרם לפני
 יצאה לראות את המסע שבו נפלגו גם החודים
 של יודקביץ, גבאמן אחר, בא לשיש. שמו ער
 לראש פינה ומשם עלו בג"מ. בתוך שרה קצים
 קלום מנחה בראש העירייה חרשים והלכיים זה
 ממגים שרה ממור פמוקשים, פנא אלה שרדי
 וגב המסע. ולא חזק פשם לעל צבאיה שחקה
 קרעי חלצה אז פשו חופה.

קש שנים אחר המלחמה, חנה מרינת ישר'
 אל על הסבו קמדיחוד. אחי החיפה פדסם
 אחרי, מגר, סופר, פאמר בעיתון זכר, תחת

והטעה. גם פחדתם יכאב לבי.
 לפני זמן מה כתב פגש אשה צעירה שאמרה
 לו כי שראה את סיפורי צשתאל. בעמוד 129
 לפעולה אמרה לו, כתבת על חזק בשם שלום
 יודקביץ שפאל בגולה, שלום זה הוא אדי.
 מגר, על פי עיון, וזה נרעש חופה שלום
 יודקביץ וזה שם שברת, כמו שאר השמות
 שכנסו.

אבא של שלום יודקביץ שופר את הבאמר
 הוא, יוד עם חכמת ויכחן שהוציאה המשפחה,
 יוד עם חכמת ויכחן שהוציא הגרוד, יוד עם
 תעודת אמת המופת, ומכתבים שקיבלה המשפחה
 משר הביטחון אז, מנשיא המדינה, מנהל.

יש שם גם תצלום מקוסם פתטיים כנראה,
 שבו קצולמים שבויי מלחמה ישראליים. בקטע
 המוקדם של המלחמה פתח. אתם פתחם את כנס
 בין השבויים, וגם ניהלו חתנות עם הצלם
 ופשיכת העיתון. אזי כך חתבר, שהתמונה
 צולמה חרבה אחרי שהמסוס הורסק.

■ ■ ■

עשרה מטוסים של חיל המזרח נפלו במרוצת
 זמן, הן 11 לאוקטובר. מטוסים סקייזוקים, וגם
 דונוד 27 אחר. הם קרבות נאש עם פלוגות
 של ברזל. לא היתה ברירה, אפר חיוס צי וזה.
 מטוס קטן, איטי, משוה כמו 180 קילומטר לש
 ע"י, כשהוא מס במחוזות סקסיסליות. טל שמת'
 ציית על מטוס כזה לא משאיר ברירה ביד הש"י
 ים. פיגבלות המכונה, בלא שום קשר לאישות
 האיש שמטיס אותה.

סוף תקופה, שהיתה תעוזת מעד ישראלית
 של נאיביות וגבחות לכ. כחיל המזרח חילו לר
 מר שישראל יכולה להרשות לעצמה להתעלם
 מהצ"ם של מדינות ערב. שהוא אינו מסכן את
 מטוסינו.

כחיל התותחנים האך תהליך מדינת פתור
 נות טכניים שמאל רשק, קצין תותחנים ראשי,
 סג"ד במלחמת עם הכישרים - אמר שנפילת

במקום נתקב טופית את השימוש במטוסי סיוד
 באחד פו"ם טילים מה שניתן היה עדיין לבצע
 במלחמת התנשית, נעשה בלחי אפשרי במלחמת
 עם הכישרים. לא חזר על עצמו מאז.

■ ■ ■

הדורים של שלום יודסביץ הם דתיים ורים
 ברשת גן ברירה קטנה, הולכים כל זמן שישי
 לבית הקברות, כבר 15 שנה. שלום חיה בן 21
 בשנורג וצד תנועת בני עקיבא, וצד ישיבה,
 ילד עם דיסון יזבא מהבלל, אנציקלופדיה מה'
 סת. חוש השמול. כשהיה צריך להעיד חיל של
 היה ניגש אליו, נוגע במתפר האספר שמע, פישע
 רצה להעיד אותו, ואני לא הסכמתי. הבן יקר,
 המלאך, אמר משה יודסביץ, אבא שלו, ליד
 הקבר הפתוח, אשר עצר נער אברהם אבינו
 מלעקד את יצחק בנו על אוד הדורים, לא עזר
 את המלאך המשוחזר מלמנע ב"י.